

Commissie van aanbeveling

Deze bestaat uit de volgende dames en heren:

<i>W. H. Boshuizen</i>	Lod. van Praetstraat 25
<i>B. Broer</i>	Laan van Moerkerken 29
<i>Mevr. J. H. E. v. d. Giesen-de Groot</i>	Oud-Beijerlandsedijk 14
<i>J. W. Goudswaard</i>	Westdijk 69
<i>F. F. Graveland</i>	Stougjesdijk 173a
<i>J. v. d. Griend</i>	Blaaksedijk 269
<i>W. Groeneveld</i>	Blaaksedijk 218
<i>P. de Heus</i>	Stougjesdijk 151
<i>S. G. J. Holst</i>	Laan van Moerkerken 13
<i>J. C. de Jong</i>	Hoflaan 16
<i>P. G. Kruijthoff</i>	Maasweg 3
<i>P. A. Maasdam</i>	Blaaksedijk 234
<i>Mr. D. Muller</i>	Molenweg 7a
<i>Mevr. C. Plaizier-Mattheus</i>	Westdijk 7
<i>Ds. J. Th. W. Quak</i>	Wilhelminastraat 31
<i>G. A. Rietveld</i>	Westdijk 99
<i>J. G. de Rooy</i>	Maasdijk 22
<i>Ir. L. P. Ruys</i>	Wilhelminastraat 66
<i>B. J. Schutter</i>	Stougjesdijk 287
<i>M. Tolenaars</i>	Kerkstraat 3
<i>Mevr. S. Vogelaar-de Vlieger</i>	Blaaksedijk 217
<i>A. van Walsum</i>	Laan van Moerkerken 21
<i>Mevr. P. Wind-de Vries</i>	Ter Kuilestraat 16
<i>R. de Winter</i>	Blaaksedijk 278

De eeuwenoude boodschap binnen eeuwenoude muren

Toen onze oude dorpskerk gesticht werd in 1445, leed de bevolking der Lage Landen nog onder de gevolgen van de verschrikkelijke St. Elisabethsvloed. Sindsdien zijn 516 jaren verstreken. Jaren, waarin geslachten kwamen, geslachten gingen, waarin stormen raasden en branden woedden, jaren, waarin niets ontziende oorlogen over het land gingen en waarin oude gebruiken en denkbeelden vervaagden en door nieuwe werden vervangen.

Nu, in het jaar 1961 hebben wij het voorrecht te mogen leven in een welvaartsstaat. Een tijd vol van grote zegeningen en ongekende mogelijkheden. Maar ook een tijd met een eigen taak. Op onze schouders rust de plicht met verdubbelde krachten te bouwen aan de toekomst.

Wat ruim 500 jaren geleden onze voorouders onder onzegbaar moeilijke omstandigheden hebben gewrocht, dat behoren wij in een tijd van voorspoed te bestendigen en te vernieuwen.

Wij hebben ons kerkgebouw lief, omdat hier door de eeuwen heen de boodschap van Jezus Christus mocht worden gebracht.

We zouden het met zijn ranke torenspits en zijn eenvoudige gothiek niet gaarne missen in het centrum van ons dorp en het is te betreuren, dat latere knutselaars aan de sobere schoonheid ervan soms danig hebben geknoeid. De tand des tijds heeft aan dit bedehuis geknaagd. Er moet nu iets gaan gebeuren en wij hebben hier onze taak niet mis te verstaan. Doen we dit zuchtend, mokkend misschien? Of is ons hart met dankbaarheid vervuld, dat wij als gemeente, door het brengen van een werkelijk offer er aan mede mogen werken, dat het bevrijdende verlossingwoord van onze Heiland Jezus Christus nog lange tijd zal mogen klinken binnen deze eeuwenoude muren?

De Hoeksche Waard is arm aan historische gebouwen. De oude dorpskerk te Mijnsheerenland mag tot de mooiste monumenten van het eiland gerekend worden. Laten wij de handen ineen slaan, om dit kerkgebouw voor het nageslacht te bewaren. Mogen wij allen bereid gevonden worden om een **werkelijk offer** voor de restauratie te brengen, opdat de Kerk ook in de toekomst aan haar roeping kan voldoen, om vorming en leiding te geven in godsdienstig, geestelijk en zedelijk opzicht.

God roept ons broeders tot de daad,
zijn werk wacht, treedt dan aan.

A. v. Walsum, pres. Kerkvoogd.

Brood op het water

Het is ontegenzegglijk een vaststaand feit, dat geld een belangrijke rol in het leven der mensen speelt.

Met geld kan men zich allerlei zaken veroorloven en kan men het leven veraangenamen, en het is bewust of onbewust het streven van vrijwel iedereen om zoveel mogelijk van dit ruilmiddel in handen te krijgen.

Op zichzelf is zulk een streven niet verwerpelijk; het kan de mensen aansporen tot arbeid en daardoor weer kan iets tot stand worden gebracht waarvan iedereen voordeel kan hebben.

Wanneer een landbouwer in zijn streven om zijn bezit te vergroten betere produktiemethoden gaat toepassen dan heeft iedereen daar voordeel van omdat er voldoende voedsel is. Wanneer een arts zich gaat specialiseren dan heeft iedereen daar voordeel van, omdat een ziekte beter bestreden kan worden. En zo kan men doorgaan met het geven van voorbeelden om aan te tonen, dat het streven naar bezit ook zijn goede kanten heeft.

Doch het bezit alleen is niet voldoende; er wordt geen risico mee uitgesloten en geld alleen maakt niet gelukkig. Al heeft men nog zoveel bezit bijeen vergaard, toch voorkomt men daarmee ziekte noch dood, rampen noch oorlog. Bezit is zeer zeker geen zekerheid. De slagzin „Koopt op tijd uw zekerheid" 'is dan ook volstrekt zinloos. Zekerheid is niet te koop.

Neen, buiten de verantwoordelijkheid die wij hebben ten opzichte van onze naaste en van de maatschappij in het algemeen, geeft bezit nog een aparte verantwoordelijkheid. Namelijk wat er met dat bezit gedaan wordt. Wordt het bezit bijeen gebracht terwille van het bezit alleen, dan is dat fout. Als men gezond van lichaam en geest is moet men arbeiden, iets verrichten. Dan moet men zijn kracht gebruiken in welke vorm dan ook om daarmee iets te scheppen al is dat slechts bezit. Maar ook met dat bezit moet iets gedaan worden. Het moet niet alleen letterlijk doch ook figuurlijk rentegevend worden belegd.

En dan nu : **KERKRESTAURATIE !**

Dat kost veel geld. Men spreekt van 400.000 gulden. Dat is inderdaad geen kleinigheid, al zijn wij heden ten dage aan grote bedragen wel wat gewoon. Laten we als een ander groot bedrag het totale jaarlijkse inkomen van de Mijnsheerenlanders nemen. Per jaar wordt door diegenen, die loonbelasting of inkomstenbelasting betalen, een inkomen genoten van 5.000.000 gulden, verdeeld over 800 personen. Hervormd Mijnsheerenland verdient jaarlijks 3.750.000 gulden. Ook dat is een groot bedrag. 34 % van de bevolking heeft een inkomen van jaarlijks 7 tot 10.000 gulden, 51 % een inkomen van 5 tot 7.000 gulden, 6 % een inkomen van boven de 20.000 gulden.

Laten we ophouden met getallen noemen. Genoegzaam kan worden medegedeeld, dat als een ieder voor éénmaal 5 % van zijn inkomen zou geven de Kerk geen zorgen zou kennen. De verantwoordelijkheid die wij hebben is niet weg te redeneren, noch met een tekst noch met een mededeling, dat er geen geld is.

En wellicht, dat Prediker 11 dit nader beklemtoont. Het is het waard om het even na te slaan.

J. A. Tiggelman.

g i r o r e k e n i n g k e r k v o o g d i j 1 5 2 0 5 4

Hoe de kerk wordt gerestaureerd

Hoe wordt de kerk gerestaureerd. Dit is een vraag, die uiteraard bij U allen naar voren komt. Dat alles niet kan blijven zoals het nu is, zal voor een ieder wel duidelijk zijn. Hoe het echter wel wordt en welke veranderingen zullen plaatsvinden is een vraag, die in dit korte artikel niet uitgebreid kan worden beantwoord. Wel zal ik trachten een globaal beeld te geven van de plannen, welke er hieromtrent bestaan.

Het is de bedoeling, dat het kerkgebouw zoveel mogelijk wordt gebracht in de oorspronkelijke stijl. Dit betekent, dat in de loop der jaren aangebrachte verminkingen zullen worden ongedaan gemaakt. Zo is de oorspronkelijke hoofdtoegang tot de kerk onder de toren geweest, terwijl in het midden van de noord- en zuidgevel eveneens een ingang aanwezig was.

De ramen, destijds voorzien van glas-in-lood, zijn \pm 1800 door de huidige ramen vervangen. Het ligt in de bedoeling een en ander weer in de originele staat terug te brengen.

De consistorie, gemaakt in het koor op de plaats waar eens het altaar stond, zal ook moeten verdwijnen. Aangezien als gevolg hiervan een andere consistorie nodig is en bovendien reeds lang grote behoefte bestaat aan meer vergaderruimte etc. t.b.v. kerkelijke activiteiten, wordt de mogelijkheid onderzocht van aankoop en restauratie van de oude Pastorij, die waarschijnlijk nog tot woning van de pastoor gediend heeft.

Het oude koorhek, staande tussen koor en kerk, nu met planken betimmerd, schijnt uit de tijd van de stichting van de kerk te dateren. Dit koorhek, wat door de deskundigen als werkelijk uniek wordt aangemerkt, zal ook in oude luister worden hersteld.

De ijzeren binten, \pm 80 jaar geleden ter vervanging van de eiken balken aangebracht, zullen op hun beurt weer door eiken balken etc. worden vervangen op de wijze zoals nu in het koor nog te zien is.

Hierboven zijn door mij enige punten genoemd, die waarschijnlijk zullen worden uitgevoerd. Het is echter niet zo, dat het gehele restauratieplan tot in alle details reeds vaststaat. Vele dingen, zoals b.v. de opstelling van preekstoel en banken, dienen nog nader te worden bezien. Hierbij komt nog, dat in het algemeen tijdens de uitvoering van restauraties dingen aan het licht komen, die veelal aanleiding geven tot een al dan niet ingrijpende wijziging in de plannen.

Eén ding staat echter vast, dat de bestemming van het kerkgebouw, n.l. de eredienst, het uitgangspunt is en zal blijven van alle restauratieplannen.

K. Oostingh.

Hoe het begon

Het was gezellig druk op de gemeente-avond, die donderdag 2 maart 1961 in het Gebouw „Irene” werd gehouden. Geen wonder ook, want dit was een belangrijke avond. Voor het eerst zouden de gemeenteleden kennis kunnen nemen van de restauratieplannen en hoe de kerkvoogdij deze dacht te verwezenlijken.

De pastor loci Ds. J. Th. W. Quak zei het in zijn meditatie zo: „Kerken zijn stenen getuigen van de genade Gods in Jezus Christus onze Heere”.

De president-kerkvoogd, de heer A. v. Walsum, heeft een ernstig beroep gedaan op de offervaardigheid van de gemeente. „Let er op,” aldus de heer Van Walsum, „de restauratie is geen zaak van enkele personen, maar een zaak die de gehele gemeente aangaat”.

De voorzitter van de technisch-oudheidkundige commissie, de heer Mr. D. Muller, heeft het een en ander verteld over de stichting van de kerk. Omstreeks 1440 stonden er op deze plaats slechts 7 huizen en wat krotten, en daarom werd dit gehucht Zevenhuizen genoemd. Wat een vooruitstrevend man is de fundateur der kerk, de heer Vranck van Praet, geweest, aldus de heer Muller, om zo'n mooie ruime kerk te bouwen. Wat een kosten en wat een moeite voor deze Vlaamse edelman. Nu, na ruim 500 jaar is deze kerk dringend aan een algehele restauratie toe. Deze kerk, een fraai monument, gebouwd in laat Hollandse-Gothische stijl is het overwaard.

De heer K. Oostingh, secretaris van de Coördinatiecommissie, heeft een beeld gegeven hoe de organisatie werkt en hoe deze zaak wordt aangepakt. Er werden door de aanwezigen vragen gesteld over punten die nog niet geheel duidelijk waren. Hier en daar werd ook wel in de zaal het hoofd geschud. Wat een aanpak is het toch! Het kost toch een kapitaal!

Maar . . . wij zagen burgemeester Van Walsum, nu in zijn kwaliteit als president kerkvoogd, op een gegeven ogenblik door de zaal lopen met 10 briefjes van honderd gulden in de hand. Hij toonde ze ons glunderend. „Zo maar gekregen”, zei de heer Van Walsum.

Er was al een schaaap over de brug gekomen Aan het einde der bijeenkomst zongen de aanwezigen: „God roept ons broeders tot de **daad**”.

Zo begon het — Het duurt nog jaren voor Mijnsheerenland's kerk in zijn geheel is gerestaureerd. Maar de erfenis der Vaderen zal ook voor het nageslacht bewaard blijven. Wij geloven het zeker.

Misschien zijn er mensen, wij hopen van niet, maar misschien zullen er zijn, die zeggen gelijk enige lieden in de dagen dat Nehemia zich opmaakte om Jeruzalem te herbouwen: „Wat is dit voor een ding, dat gij heden doet?” Hoort naar het antwoord van deze Nehemia! „God van de hemel, Die zal het ons doen gelukken, en wij, Zijne knechten, zullen ons opmaken en bouwen (Neh. 2 : vs. 20a).

Welnu dan. Het is begonnen. Maakt U op en bouwt, maar alléén onder biddend opzien tot de Heere, opdat Zijn Woord onder ons en in onze gemeente een goede voortgang hebbe

Pleun R. Troost.